

Kræfter og de mest interesserede Medlemmer indenfor Dansk Kvindesamfund. Undervisningen maatte da samles paa nogle Dage. Vi har f. Eks. tænkt paa ovre paa Fyn at søge at faa et saadant Distriktskursus, maaske i eller ved Odense. Vi indbyder da Medl. af D. K. fra hele Fyn, de skal dels bo i Byen, dels paa Stedet. Der gives da Undervisning det meste af Dagen, og i Mellemtiden diskuterer vi alle Spørgsmaalene. Mad faar vi paa Skolen, og jeg tænker vi slutter med en lille Fest. Ganske faste Rammer kan jeg ikke trække op for Dem foreløbig.

Det er Meningen, at det fynske Distrikt og Odense-Kredsen skal ordne Sagen i Forening. — Det er min faste Overbevisning, at der kan høstes baade Gavn og Glæde af en saadan Ordning, og jeg vil sige til hvert eneste Distrikt: Prøv det.

Det er de Meniges Rækker, jeg her har talt om, men ud af dem vokser jo de aktive Politikere i Rigsdag og Kommune, og dem trænger vi ogsaa til. Har vi først en dygtig Hær, saa kommer der ogsaa Førere frem, der kan befale, men ogsaa de maa uddannes. Man kan ikke saadan springe lige ind i offentligt Liv. De Kvinder, der har Lyst og Tid til mere aktiv Del i Samfundets Arbejde, maa da først og fremmest komme paa disse Instruktionskursus. Først for at lære, siden for at lære os.

Der er mange praktiske Ting, man maa kende, før man gaar ind i offentligt Liv, smaa Ting, der kan blive til store.

Man maa ogsaa forstaa Nødvendigheden af Partier og Partidannelse. Men paa den anden Side burde der være mere Frihed indenfor Partierne til at tage selvstændigt Standpunkt. Gruppespørgsmaalene maa indskrænkes. Derom er sikkert mange, baade Mænd og Kvinder enige. Ved at give mere Bevægelsesfrihed vilde vi sikkert kunne faa flere dygtige Mænd og Kvinder ind i baade Raad og i Rigsdagen, Folk, der nu holder sig tilbage, fordi de har vanskeligt ved at indordne sig under Partidisciplinen.

Jeg gaar ud fra, at alle Partier sætter Samfundsinteresser over Partiinteresser, og de vil og bør derfor søge de dygtigste Kræfter. En Forandring til det bedre af dette Forhold vil sikkert tilføre alle Partier en Indvandring af nye, gode Kræfter.

Paa denne Maade vilde Kvinden ogsaa faa Lejlighed til at kunne gøre sig mere gældende som Kvinde. Og det trænger vi til. Vi ønsker jo alle — ogsaa Partierne — at Kvindens Indtrædelse i det offentlige Liv skal be-

tyde noget mere end en blot og bar Forøgelse af Vælgertallet, men et virkeligt Plus.

Derfor har det saa uendelig meget at betyde for os, at vi faar dygtige, selvstændige Kvinder ind, som har en Mening og har Lov til at sige den. Og derfor maa vi i D. K. gøre noget for at skaffe saadanne Kvinder.

Her mener jeg, disse Kursus i Samfundslære vil kunne gøre stor Nytte. De har vist alle gjort den Erfaring, at netop ved at diskutere en Sag, faar man selv større Klarhed over den.

Har man tillige en Indleder, der forstaar at fremlægge Sagen paa en klar og tydelig Maade, set fra alle Sider, vil vi kunne høste stort Udbytte af en saadan Time.

Fagene paa et saadant Kursus skulde være dels almindelig Samfundslære, Statens og Kommunens Forvaltning, dels de Sager, der angaar Nutidens Politik, f. Eks. Parlamentarisme, Valgmetoder o. s. v. Desuden alle de store sociale Spørgsmaal. Der er jo nok at vælge imellem.

Jeg tror, det vilde være til stor Gavn, om man kunde ordne saadanne Instruktionskursus i D. K.s forskellige Distrikter. Og jeg vil derfor anbefale Sagen til Dansk Kvindesamfunds varmeste Støtte.

Efter en Diskussion stillede Overretssagfører A. Munch-Petersen følgende Forslag til en Resolution, som vedtoges med alle Stemmer mod en.

Forsamlingen udtaler som sit Ønske, at Fællestyrelsen arbejder for, at der oprettes Kursus i Samfundslære i saa vidt Omfang som muligt og under de Former, som Fællestyrelsen anser for de rigtige.

Man gik derefter over til Aftenens oprindelige Emne, nemlig:

VI. Forhandling om, hvorvidt D. K. skal tage Arbejdet op for Indførelse af en tvungen Uddannelse for Kvinder med det Formaal at dygtiggøre dem til en Husmoders og Moders Gerning. Thora Knudsen:

Taleren udtaler sin Glæde over, at det er blevet hende overdraget at indlede Forhandlingen om denne Sag; hun har altid lagt Kvinderne paa Sinde, at de i deres berettigede Kamp for politisk Stemmeret ikke maa glemme deres Pligter i Hjemmene. Samfundet kan ikke undvære de gode Hjem, og en af Betingelserne, for at Hjemmene kan blive gode, er den, at Kvinderne forstaar sig paa Husmoderens og Moderens Gerning.

En af de oftest fremførte Indvendinger mod Kvindesagen er den, at Hjemmene vil